

Arrest

**nr. 176 914 van 26 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 22 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 1 juni 2016. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekend schrijven van 30 juni 2016, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 augustus 2016, betwist verzoekende partij dat haar verzoekschrift laattijdig is en stelt zij dat uit het dossier blijkt dat zij pas op 16 juni 2016 de bestreden beslissing mocht ophalen. Op de vaststelling dat zij woonplaatskeuze heeft op het Commissariaat-generaal, de bestreden beslissing correct betekend is op de woonplaatskeuze, en dat zij de beslissing niet afhaalde op 16 juni 2016, antwoordt verzoekende partij dat het toch niets zou uitgehaald hebben had zij de beslissing afgehaald op 16 juni 2016.

Verzoekende partij haar algemeen betoog dat het toch niets zou uitgehaald hebben indien zij de beslissing had afgehaald op 16 juni 2016, wijzigt niets en doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de bestreden beslissing op correcte en rechtsgeldige wijze overeenkomstig artikel 39/57 van de vreemdelingenwet op het Commissariaat-generaal gebeurde, alwaar zij conform artikel 51/2 van de vreemdelingenwet woonplaats had gekozen.

Het feit dat verzoekende partij er voor koos de beslissing niet of pas (veel) later af te halen, is een handelen of eerder nalaten dat louter aan haarzelf toe te schrijven en te wijten is.

De kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde op 1 juni 2016. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden betekend werd op 2 juni 2016 op de gekozen woonplaats namelijk, Bd. Albert II-laan 26A, 1000 Brussel. Verzoekende partij betwist niet dat de gekozen woonplaats correct is, noch betwist zij dat de bestreden beslissing betekend werd op 2 juni 2016. Gelet op de beroepstermijn van 15 dagen, is het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 30 juni 2016, dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

5. Er wordt derhalve geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS